REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XXVII- kolovoz 2014.

Žrtve cionističkih progona:
GERD HONSIK

Tema:
ZAJEDNIČKA POVEZNICA

Filozofska mišljenja:
RASA, IDENTITET, ZAJEDNICA - 2. DIO

Razgovor:
FINSKI POKRET OTPORA

Žrtve cionističkih progona:
GERD HONSIK

Gerd Honsik rođen je 10. listopada 1941. u Beču. Austrijski pisac, pjesnik, no također i protivnik službene povijesne verzije o Holokaustu.

Honsik je bio funkcionar u austrijskom „Volksbewegung"-u („Narodni pokret"), također poznatom pod imenom „Volksbewegung gegen Überfremfung" („Narodni pokret protiv strane infiltracije") i „Ausländer-Halt-Bewegung" („Pokret - Bez stranaca"), a također je bio u austrijskoj stranci NDP. Osnivač je militantne skupine *Nationale Front*, koja je prema njegovom manifestu obavljala aktivnosti u svrhu „ukidanja sustava."

Pojavljivao se također pod pseudonimom „Gerhorn Endsik," što je anagram njegova imena, produžen sa dva slova. Svrha toga bilo je aludiranje na (politički progonjen) naziv Endsieg („konačna pobjeda").

Honsik je više puta bio kažnjeno proganjan zbog svojih aktivnosti, stavova i mišljenja, posebno zbog negiranja Holokausta. Sigurnost je odlučio potražiti u inozemstvu te je tako preselio u Španjolsku, gdje je ostao sve do kolovoza 2007. kada je uhićen u Malagi, nakon što je u Španjolskoj promijenjen zakon.

U listopadu 2007. Honsik je izručen Austriji kako bi odslužio 18-mjesečnu kaznu zatvora koja datira još od 1992. zbog negiranja Holokausta. Španjolska je prethodno odbila traženo izručenje jer negiranje Holokausta i nacional-socijalistička propaganda nisu bili zabranjeni u toj zemlji. Honsik je uhićen tek nakon dvije europske tjeralice koje su izdane na zahtjev Austrije.

Dok je boravio u Španjolskoj, Honsik je sudjelovao u izdavanju magazina

Halt. Magazin je objavljivao članke u kojima se negira Holokaust, a pored toga i brojne anti-semitske članke. Honsik je napisao također i knjigu pod naslovom „Hitler nevin?," u kojoj je branio Hitlerove težnje za rasno čistom zemljom, što dakako nije po volji liberala.

U travnju 2009. Honsik je osuđen na pet godina zatvora u Austriji zbog propagiranja poricanja Holokausta, što je kasnije smanjeno na četiri godine. Tužilac je na suđenju naveo da je Honsik „jedan od ideoloških vođa europskog neo-nacističkog pokreta i da njegova distribucija 'mrziteljskih magazina' u školama krši austrijski zakon. Tijekom suđenja Honsik se nazvao „socijal-demokratom" i izjavio da on samo „odbacuje tekstove koji demoniziraju nacional-socijalizam" te da poriče samo postojanje plinskih komora u koncentracijskim logorima. U jednom trenutku tijekom suđenja počeo je vikati na suca nakon što mu je odbio zahtjeve da predoči dokaze koje je sud smatrao irelevantnima.

Honsik je negirao sve optužbe i rekao da će se žaliti na presudu; tužilac je također naveo kako će se žaliti i tražiti 20-godišnju kaznu zatvora.

Zbog svojih godina, 2011. Honsik je pušten iz zatvora u kojem je završio samo zbog svog mišljenja.

The Treblinka Archaeology HOAX

20th CENTURY HOAX PRESENTS AN ERIC HUNT FILM

PRODUCED BY FRIEDRICH PAUL BERG AND ANONYMOUS REVISIONIST

WWW.GASCHAMBERHOAX.COM

Zajednička poveznica

Četrnaest milijuna Židova na svijetu razmišljaju i djeluju kao jedna velika obitelj – iako se, kao većina obitelji, međusobno svađaju i prepiru. Oni idu u različite sinagoge – ortodoksne i konzervativne i reformističke – ili uopće ne idu u njih. Postoje ateisti Židovi, a postoje i Židovi koji su prešli na kršćanstvo. Postoje kapitalistički Židovi i komunistički, homoseksualni i heteroseksualni Židovi. Postoje bogati Židovi i oni srednje klase te čak i nekoliko siromašnih Židova, ali unatoč toj napadnoj različitosti oni surađuju jedni s drugima i brinu se za svoje zajedničke interese bolje nego ijedna druga etnička grupa na svijetu.

Zašto je to tako? Zašto su Židovi više rasno svijesni nego itko drugi? Zašto su oni tako mnogo više spremni surađivati jedni s drugima nego članovi drugih grupa? Dio razloga jest u njihovoj religiji. To je etnocentrična religija, rasna religija. Dok su kršćanstvo i islam, na primjer, univerzalističke religije, religije za svakoga tko odabere vjerovati u njih, judaizam to nije. Judaizam je religija samo za Odabrane, samo za obrezane sinove Abrahama. Židove definira njihova krvna loza, ne njihova vjera, što je razlog zašto se nereligiozni Židovi kao Freud ili Trotsky ili čak Marx, otac ateističkog komunizma smatraju Židovima baš kao i najpobožniji posjetioci sinagoga, sa zaliscima i jarmulkom. Nereligiozni Židovi ne vjeruju u hokus-pokus u njihovoj Tori ili Starom Zavjetu, ali oni su svejedno uvučeni u folklor i tradiciju judaizma. Oni baš kao i njihova religijska braća nemaju problema s tvrdnjom da su Židovi „Odabrani narod," kojima je sudbina da posjeduju svo svjetsko bogatstvo i da ih služe ne-Židovi.

Također su im zajedničke priče o progonu, od vremena faraona do vremena Hitlera: uobičajeno je da ih mrze svi drugi ljudi na svijetu – za što oni misle da ih opravdava u osvećivanju ne-

Židovima kada god imaju priliku.

Neću vam citirati Bibliju, ali ako sumnjate u ovo što sam vam upravo rekao o religijskom temelju židovskog etnocentrizma, samo pročitajte Stari Zavjet: osobito pet knjiga Mojsijevih i knjigu o Izaiji. Pažljivo ih proučite. Ako vas to doista zanima, istražite malo Talmud.

Židovska tendencija da se uvijek drže zajedno, favorizirajući svoje vlastite Židove u odnosu na ne-Židove i da rade za interese svog plemena umjesto samo za svoj individualni interes jest činjenica: vrlo zavidna činjenica. To je primarni razlog njihove dugogodišnje izvanredne razine bogatstva i moći.

Znate, postoje male društvene grupe Bijelih ljudi koje surađuju jedne s drugima na unapređenju svojih interesa. Ali ti interesi su osobni i pojedinačni, nisu rasni ili čak plemenski. U biti sve doista utjecajne grupe ove vrste, grupe vrlo bogatih i moćnih ljudi, šefovi korporacija i banaka, su zapravo jako popunjene Židovima. One nisu doista rasne skupine, čak i ako nemaju ni jednog crnca ili Kineza među sobom. One su naprosto grupe određenih interesa, dok 14 milijona Židova na svijetu formiraju veliku, samosvijesnu rasno-interesnu grupu. Oni su u tom pogledu doista jedinstveni.

Volio bih da naši ljudi imaju isti stupanj rasne svijesti kakvu imaju Židovi. Židovi razumiju moć zajedništva. Većina naših ljudi ne. A to je uvelike razlog zašto smo u ovakvoj zbrci danas. Vratit ću se na ovu temu za par minuta.

Druga stvar koju bi trebali razumjeti u vezi Židova jest njihov vrlo neobičan način življenja, oni žive gotovo svugdje kao mala manjina među drugim ljudima. Pogledamo li na njihovu povijest iz Biblijskog doba, vidjet ćemo da su većinu vremena bili u seobi, živeći kao stranci i tuđinci među drugim ljudima, bili izbacivani iz jednog te drugog mjesta, uvijek zbog neprijateljstva prema domaćem stanovništvu. Jedino u periodu malo većem od 400 godina, otprilike od vremena kralja Davida do Babilonskog osvajanja, imali su uistinu nacionalno postojanje u uobičajenom smislu, s geografskim granicama.

Kada su Babilonci sredinom šestog stoljeća prije Krista raspršili Židove diljem bliskoistočnog i mediteranskog svijeta, Židovi su se prilagodili zapanjujuće dobro tome da su svugdje manjina a nigdje većina. Pet stotina godina kasnije, u prvom stoljeću prije Krista, grčki pisac Strabon je komentirao: „Židovi su prodrli u svaku zemlju, toliko da je teško pronaći ijedno mjesto na svijetu gdje njihovo pleme nije došlo i postalo dominantno.“ Obratite pozornost na ove riječi: „Ne postoji mjesto gdje nisu postali dominantni.“ Veliki geograf i povjesničar Strabon nije bio jedini skolastik antičkog svijeta koji je to primjetio kod Židova. Židovi su postali dominantni prikupljanjem znatne količine bogatstva svake zemlje koju su infiltrirali. A prikupili su svoje bogatstvo surađujući jedni s drugima i pljačkajući domaće stanovništvo. Njihova suradnja se zasniva na njihovoj rasnoj svijesti, na njihovom uvjerenju da su posebni i jedinstveni ljudi, superiorni ljudima među kojima su živjeli i da zaslužuju što god su mogli oduzeti svojim domaćinima. Židovi u Rimu nisu razmišljali o sebi kao o Rimljanima koji vjeruju u judaizam, nego kao o Židovima koji žive u Rimu. Isto vrijedi i za svaku drugu zemlju u kojoj su živjeli.

S obzirom na stav i ponašanje kojeg su imali, nije čudno što su svi mrzili Židove – a oni su uzvraćali. Židovi su mržnju prema svojim domaćinima doživljavali kao opravdanu, baš kao i varanje i iskorištavanje svojih domaćina; ali mržnju svojih domaćina prema sebi smatrali su „netrpeljivošću“ i „progonom.“ Njihova povijest je kronika jednog te drugog „progona,“ sve do današnjih dana. Tijekom Srednjeg vijeka bili su izbacivani iz svake zemlje u Europi, opetovano. Danas se pretvaraju da je taj navodni „progon“ bio posljedica religijske netrpeljivosti njihovih domaćina, ali zapravo to je bila naprosto samoobrana njihovih domaćina, ista vrsta reakcije na njihovu prisutnost koju su Egipćani, Grci i Rimljani i svi ostali u predkršćanskim vremenima imali. I ta barijera mržnje između Židova i ostatka svijeta im je omogućila da zadrže svoj identitet i svoj osjećaj rasne samosvijesti. Ako želite za sebe proučavati neke od ovih detalja židovske povijesti, postoji mnogo dobrih knjiga. Jedna koju sam pročitao i zaključio da je

vrijedna jest „A history of the Jews“ Abrama Sachara. Sachar je bio predsjednik Brandeis University, i naravno, on na povijest gleda vrlo subjektivno i iz židovske točke gledišta. Ali njegova povijest razotkriva puno toga, a možete je naći u većini većih knjižnica.

Danas, ovaj osobiti način postojanja Židova koji sam opisao promijenio se u određenom obimu ubrzo nakon Drugog Svjetskog Rata, krađom Palestine i utemeljenjem nove države Izrael na palestinskom teritoriju. Danas jedna trećina svjetskih Židova živi u Izraelu, ali to

je moguće samo zbog toga što ostatak kontinuirano egzistira kao parazitska manjina među domaćinima. Bez neprestanog snabdjevanja novcem iznuđenog od Njemačke, SAD-a i drugih zemalja, Izrael ne bi mogao postojati. Izrael bi u svojim ratovanjima sa susjedima propao već nekoliko desetaka puta u zadnjih 50 godina da SAD nisu osigurale masovnu vojnu i diplomatsku potporu. Kad bi svi Židovi u Americi i Europi prodali svoje TV mreže, novine i filmske studije i odselili u Izrael, taj odljev od njihovih domaćina bio bi kraj, i Izrael bi uskoro prestao postojati.

Treća stvar koju moramo razumjeti o Židovima jest način na koji oni danas zadržavaju svoj status dominantne manjine među nama. U Strabonovo vrijeme to je bilo pomoću njihovog nakupljenog bogatsva. Tako je i ostalo više-manje narednih 1900 godina. Tijekom Srednjeg vijeka bili su papama, kraljevima i carevima korisni kao izvori novca. Oni bi isisali bogatstvo od domaćeg stanovništva, zatim ga dali ili pozajmili vladarima u zamjenu da im oni dopuste zadržati privilegije. Iako su ih vladari uglavnom tolerirali zbog svoje korisnosti, obično stanovništvo ih je intenzivno mrzilo. Židovi su kupili toleranciju od vladara, ali naravno, nisu si mogli priuštiti da ju kupe od ljudi.

I sve do nedavno Židovi su zadržali odvojeno postojanje među domaćim stanovništvom, često živeći u getima, ne miješajući se društveno sa svojim domaćinima, najčešće ne sudjelujući u istim djelatnostima, a svi su ih gledali s prijezirom ako ne i s gađenjem. Velika prednost za naše ljude kod ovog načina opstojanja bila je to što je šteta koju su radili Židovi bila većinom ekonomska, iako su također uzrokovali političke podvale kada je to odgovaralo njihovim potrebama. Ali oni gotovo nisu imali kulturnog utjecaja na naše ljude. Nisu pisali knjige, nisu slikali ili skladali glazbu, nisu zaštopavali naša sveučilišta, nisu se natjecali za javne službe, i naravno, nisu posjedovali TV studije, novine ili oglašavajuće agencije. Tako da općenito gledajući, oni su živjeli svoje živote, a mi svoje.

To se počelo drastično mijenjati otprilike prije 200 godina, pojavom masovnih medija i masovne

demokracije, a promjena se jako ubrzala tijekom ovog stoljeća. Židovi su odmah razumjeli potencijal koji su im novine i ostali mediji dali za unapređenje svog utjecaja od vladara na čitavo stanovništvo, a demokracija je bitno pomogla širenju njihovog utjecaja; demokracija je osigurala alat za transformiranje utjecaja u moć.

Ali želim naglasiti nešto vrlo važno: način na koji Židovi zadržavaju svoju poziciju dominantne manjine u našem društvu se promijenio. Nekada je to bilo putem zajmova i potkupljivanja, a pritisak je bio samo na vrhu, na političkim vođama našeg društva; danas je to kontrola masovnih informativnih i zabavnih medija, a pritisak je proširen na svaku društvenu razinu. Neki ljudi i dalje pričaju negativno o židovskim bankarima – i naravno, takve zvijeri danas postoje, baš kao i međunarodni bankari koji nisu Židovi – ali kontrola medija je ključ današnje židovske moći, a ne kontrola banaka.

Stoga pogledajmo detalje židovske primjene utjecaja kroz medijsku kontrolu. Realna životna iskustva većine ljudi su vrlo ograničenog dometa. Televizija, filmovi i blještavi reklamni časopisi predstavljaju enormnu količinu iskustva prosječne osobe, zamjenjujući umjetim iskustvima realna iskustva. Na televizijskom ekranu gledatelji vide umjetne društvene odnose, umjetne romanse, umjetne sukobe, umjetan život. U reklamama im se daju umjetne ideje ljepote i mode, umjetni životni stilovi kojima bi trebali stremiti. A u njihovim novinama i časopisima im se daje pažljivo filtrirani, pažljivo namješteni, pogled na ono što se događa u svijetu.

A nažalost većina ljudi ne posjeduje dovoljnu moć rasuđivanja kojom bi razlikovala umjetni svijet medija od stvarnog svakodnevnog svijeta. Dva svijeta se spajaju u njihovim umovima, a oni ih naprosto ne mogu raspoznati. Ono što ljudi vide na TV ekranu nije samo zabava; to je skup umjetnih iskustava koja se miješaju s njihovim skupom realnih iskustava i daje im novu i većinom umjetnu osnovu za vrednovanje stvari i donošenje odluka. Lukavo izrađene reklame ne pokazuju potencijalnim kupcima samo što je dostupno niti im samo daju informaciju koja im treba da izaberu ono što žele; lukavo reklamiranje zapravo kreira nove potrebe, nove želje koje nisu prije postojale. Reklamiranje manipulira ljudskim željama i motivacijama. Na sličan način TV zabava manipulira gledateljima psihološki. Ona mijenja njihove vrijednosti i stavove. Ona snažno utječe na način na koji oni vide stvari – uključujući politička pitanja i političke kandidate.

Žao mi je što vam ovo govorim ali moderni masovni mediji bilo

kome tko ih kontrolira daju ogromnu, nikad prije viđenu moć – osobito u demokraciji. I doista, nijedna dobro informirana osoba koja je iskrena neće osporiti ovaj moj zaključak. Postoji mnogo ljudi koji nisu informirani, koji su uvjereni da mogu gledati TV bez da utječe na njih, koji su uvjereni da razmišljaju nezavisno bez utjecaja umjetne stvarnosti koju daje TV, ali većina tih ljudi griješi, a upućeni će se složiti sa mnom. Masovni mediji oblikuju javno mišljenje, a u demokraciji oni kontroliraju politički proces.

Jedino pitanje koje sada preostaje jest: S kojim ciljem Židovi koji kontroliraju medije koriste svoju kontrolu? Što je njihova namjera? Što oni žele? Politički korektan odgovor odgovor bi bio da svi židovski medijski šefovi žele isto što i bilo koji drugi poslovni ljudi. Medijski šefovi su naprosto poslovni ljudi, a njihov cilj je jednostavno voditi svoj posao zbog profita.

Žao mi je, ali to naprosto nije istina. Naprosto nije slučajnost da gdje god pogledate u masovnim medijima vidite Židove u akciji. Nije slučajnost da grupa koja čini samo malo više od dva posto stanovništva ima praktički potpunu kontrolu nad masovnim medijima. Medijska jednoglasnost u vezi gotovo svakog većeg pitanja današnjice jednostavno nije slučajnost. Naprosto nije slučajnost da su medijski šefovi usvojili politiku zataškavanja kriminala koji čine crnci nad bijelcima a razglašavanja što je moguće šire svakog kriminala koji učine bijelci prema crncima. Sve te stvari su planirane i namjerne. One su posljedice svjesne suranje. Jedino budala može vjerovati da je to sve samo slučajnost.

Židovski gospodari medija znaju što žele. A to je kontrola, ne samo nad medijima, nego i nad nama. Žele nas posjedovati, a ako nas ne mogu posjedovati, onda nas treba uništiti. Znate, Nijemci nisu počeli izbacivati Židove iz Njemačke tridesetih godina prošlog stoljeća zbog kršćanske nesnošljivosti. To je bilo zbog toga što su željeli svoju zemlju natrag. Nijemci su željeli voditi svoja vlastita sveučilišta i škole, svoje vlastite novine i filmove, svoje vlastite pravne i medicinske profesije.

Ako želite razumjeti povijesni zapis, morate ga proučavati. Za to nije dovoljno samo pola sata. To je tek početak. A za zdravorazumski aspekt razumjevanja židovskih medijskih šefova, mi samo moramo počistiti paukove mreže iz naših glava i shvatiti da svaka rasno svjesna grupa stremi ka nadmoći, ka dominaciji, ne samo Židovi. To je prirodno. Tako je u svakom dvorištu i svakom školskom igralištu.

To je razlog zašto medijska propaganda to namjerno iskrivljuje: pokušava nam usaditi osjećaj krivnje, pokušava nam uništiti osjećaj rasne samosvijesti dok Židovi zadržavaju svoj, nagovaraju nas da ne posjedujemo oružje, da ne moramo služiti vojni rok i učiti vojne vještine, pokušavaju utišati sve naše disidentske glasove. Njihov je cilj da mi ne budemo rasno svijesni, da se sramimo naše prirode i naše tradicije, da se bojimo organizirati za naše vlastito dobro, da se bojimo da nas ne proglase rasistima. Promišljeni cilj židovske medijske propagande jest razoružati nas moralno, učiniti nas slabima i bespomoćnima, i tada nas uništiti. To je ono što se događa danas.

BUDI AKTIVAN!
Promoviraj zdrave vrijednosti
AUT VINCERE AUT MORI
KREATIVISTI
OTPOR!
KREATIVISTI.ORG

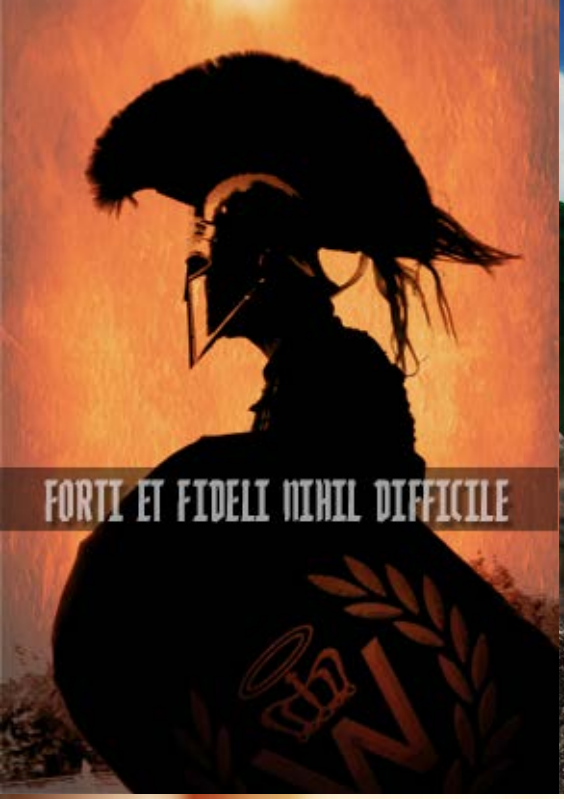

To je razlog zašto se borimo!

Rasa, zajednica, identitet-2.dio

Pitanje rase blisko je vezano uz etnicitet, što, dakle, također povezuje rasni identitet s etničkim identitetom. Nije dovoljno samo ukazati na realnost rase, budući da protivnici mogu tvrditi da je njena stvarnost beznačajna; mora se potvrditi njena važnost i funkcija. Rasa je, dakako, prije svega biološka vrsta, definirana određenim fizičko-antropološkim obilježjima i određenim suptilnim osobinama karaktera koji se nasljeđuje.

Postoje očito mnogi nesporazumi oko rasne klasifikacije, zbog čega svatko mora biti spreman braniti određeno stajalište o rasnoj tipologiji. Ovdje ćemo spomenuti samo da vjerujemo da, za razliku od nekih znanstvenika koji su inzistirali na prvenstvu pod-rasnih skupina među Europljanima, europski narodi u cjelini, s obzirom na svoju tijesnu vezu, oblikuju opću „bijelu“ ili europsku rasu. Postojanje ovog zajedničkog rasnog tipa među svim europskim

etničkim skupinama oblikuje vezu među njima i omogućuje im da se bolje odnose međusobno (na načine kojima se sigurno ne mogu odnositi prema ne-bijelcima). Ova činjenica svakako ne uklanja razlike između europskih skupina, no poricati rasne srodnosti europskih naroda je netočno baš kao i poricanje postojanja opće europske kulture i vrste.

Međutim, također treba spomenuti da rasu ne treba gledati u pojednostavljenom biološkom smislu, budući da ima važnu i nepobitnu društvenu funkciju. Rasa ima duhovnu dimenziju, prožima društvo i kulturu, s obzirom na činjenicu da je rasna vrsta također definirana svojim stilom izražavanja. Rasa je sila „koja je pohranjena u čovjekovom tjelesnom i psihološkom postojanju, a koja daje intrinzičnu normu prema cjelokupnom izražavanju kulture, čak i najviših i najindividualnijih stvorenja." To ne znači da se kultura i društvo mogu svesti na rasu, što bi bio pogrešni biološki redukcionizam, jer mnoge se kulturne i društvene promjene pojavljuju ovisno o rasi i zbog brojnih čimbenika. Ipak, jasno je da rasna vrsta ima važan utjecaj na prirodu kulture i društva (koja sama mogu prenijeti recipročan utjecaj na rasu), čak i ako je to samo jedan utjecaj među brojnim drugima.

Prvo objašnjenje povijesti obično se nalazi u prirodi čovjeka i onoga što proizlazi iz njega, u svim slučajevima gdje djeluje kao kolektivno biće, zbog prirode svog naroda. Posljednje, pak, ovisi o rasi koja utiskuje svoj žig u njega. Stoga, iz ovoga je evidentno da bilo koja značajna razina rasnog miješanja transformira osnovnu strukturu rasnog tipa, a također transformira i etnički tip; konkretna promjena rasnog porijekla uzrokuje temeljnu promjenu identiteta. Ideja da kultura i etnicitet mogu biti potpuno neovisni o rasi na taj se način može smatrati naivnim i neosnovanim; etno-kulturalni tip i identitet pod snažnim su utjecajem rase, čak i prema samom rasnom fenotipu, s kojim ima psihološku poveznicu.

Međutim, problem miješanja još se ne može riješiti. Svatko tko vjeruje u važnost rasnih razlika i u odvajanje rasnih skupina mora biti spreman na izazov „multikulturalnog" argumenta da je rasno miješanje prihvatljivo i normalno zbog njene pojave kroz čitavu povijest. Bez doticanja razloga za pojavu miješanja, moramo podsjetiti naše čitatelje da je nužno reći, na temelju

rasnih principa i vrijednosti koje imaju meta-povijesnu vrijednost, da je miješanje, unatoč prisutnosti kroz povijest, odstupanje od normalnosti, a ne njegovo izražavanje. Održavanje stabilnosti rasnog tipa smatralo se normom u većini tradicionalnih društava.

Isto tako, izjava da je miješanje rasa korisno i da donosi pozitivne transformacije (samim time i poželjne) je, naravno, potpuno neutemeljeno, ne samo zbog toga što se rasno miješanje obično povezuje s negativnim promjenama, već i zato što je potpuno nepotrebno za pozitivnu transformaciju, jer se takve transformacije često pojavljuju unutar homogenih populacija.

Treba naglasiti, u tom smislu, da već samo puko biološko rasno preživljavanje ili očuvanje, što obično čine bijeli nacionalisti, nikada nije dovoljan argument protiv multikulturalizma (preciznije, multirasnosti). Treba uvijek reći da čak i ako bi, teoretski, bijela europska rasa mogla preživjeti u prisutnosti očajnog multikulturalizma i multirasnosti, multirasno društvo još uvijek bi bilo problem.

Rasni tip jedino može živjeti i napredovati kada je u stanju izraziti se, živjeti u skladu s vlastitim unutarnjim bićem i prirodom, u homogenom društvu bez psiholoških i društvenih smetnji od neposredne prisutnosti drugih rasa. Baš kao što i jedinstveni kulturalni tip i duh ne mogu preživjeti kada su u potpunosti spojeni s drugim kulturama, tako je i jedinstveni rasni stil izražavanja neispunjen i izvrnut u multirasnom društvu; ono negira rasi potpuno ispunjenje svog načina postojanja. To znači da se rasno postojanje istinski manifestira u homogenoj zajednici, a izobličeno je i oštećeno društvenim miješanjem („integracijom“ drugačijih rasa). Nadalje, miješanju se može suprotstaviti ne samo zbog bioloških, već također i zbog socio-kulturoloških razloga. Neprijateljstvo prema miješanju rasa može biti vrlo dobro nadahnuto iz kulturnih ili vjerskih razloga. Štoviše, dobro je poznato da u društvima gdje postoji mnogo međurasnih brakova, društveni status tih bračnih parova ovisi, u velikoj mjeri, o njihovoj bliskosti dominantnom rasnom fenotipu, koji utječe na brak i na genetsku selekciju.

REVOLT

STARI BROJEVI

RAZGOVOR: FINSKI POKRET OTPORA

- Vi ste donekle "mlađi" ogranak Sjevernog Pokreta Otpora (Nordic Resistance Movement - NRM). Otkud je došla ideja za takav korak? Da li je i prije bilo sličnih pro-bjelačkih organizacija u Finskoj?

Pozdrav! Zahvaljujem na ovom intervjuu!

Zapravo, Finski Pokret Otpora (*Finnish Resistance Movement* - FRM) je drugi najstariji ogranak NRM-a. Sve je započelo u Švedskoj krajem 90-ih osnivanjem Švedskog Pokreta Otpora (*Swedish Resistance Movement* - SRM). SRM, recimo, ima svoje korijene u urbanoj gerilskoj organizaciji zvanoj *Vitt Ariskt Motstånd* – VAM, odnosno Bijeli Arijski Otpor (*White Aryan Resistance* – WAR). Nedugo nakon odsluženja zatvorske kazne za navodna djela koja je počinio VAM, Klas Lund je odlučio osnovati SRM. Iako NRM funkcionira na mngo drugačiji način od VAM-a u prošlosti, mi još uvijek imamo veliki respekt prema takozvanom *The Aryan Resistance Movement*-u (poznatiji kao „The Order") kojeg je vodio Robert Mathews. To će u konačnici dovesti do teške borbe s ciljem očuvanja budućnosti naše rase.

FRM je osnovao Henrik Holappa 2008., a otada smo vidjeli osnivanje Norvškog i Danskog Pokreta Otpora. Ideja za osnivanje FRM-a zapravo je došla od Richarda Scutaria, zatvorenog člana *Aryan Resistance Movement*-a. On se dugi niz godina dopisivao s Henrikom Holappom. Scutari je poznavao ljude iz SRM-a i potaknuo je Holappu da ih kontaktira. Otada je suradnja između Finske i Švedske puno jača.

Zbog zakona koje je donio Sovjetski savez, bjelački radikalizam je bio ilegalan nakon Drugog svjetskog rata, sve do rušenja komunizma u Rusiji. FRM je prva NS organizacija ovdje od Drugog svjetskog rata. Tako smo morali sve izgraditi iz nule. Srećom dobili smo brojne

dobre savjete od naših prijatelja u sjevernim zemljama, a također i od onih iz zemalja poput Njemačke i Italije.

- Imate li aktivne članove i radite li prosvjede samo u većim gradovima?

Trenutno smo najaktivniji u većim gradovima Finske kao što su Helsinki, Turku, Tampere, Oulu, Jyväskylä i Pori. Imamo također mnogo članova i u manjim gradovima, no veće aktivističke skupine postoje trenutno u većim mjestima. Naporno radimo kako bi se konačno proširili u sva mjesta i gradove. Nažalost, ljudi u manjim mjestima su dosta neodlučni u pogledu preuzimanja rizika vezanog za njihov ugled kada je riječ o otvorenom pro-bjelačkom istupu. Obično nam daju skrivenu podršku i informacije na primjer o lokalnoj imigracijskoj politici. U većim gradovima je lakše biti radikalan jer svatko ima više privatnosti i ljudi sličnih mišljenja oko sebe. Imali smo javne prosvjede i razne vrste aktivnosti na mnogim mjestima. Važno je prenijeti rasnu poruku u područja gdje se nitko drugi nije usudio govoriti prije nas.

- Dobro je poznata situacija s imigrantima u Švedskoj. Ima li Finska iste probleme? Kontrolirani mediji pokazuju samo mali djelić tih problema u pogledu vaše zemlje.

Švedska ima dužu i liberalniju povijest kada se radi o imigraciji iz ne-bjelačkih zemalja. Situacija u velikim švedskim gradovima je mnogo gora od Finske, jer tamo već dugo vremena izbijaju rasni neredi. To je jedan od razloga zašto Švedska ima mnogo veće pro-bjelačke/NS pokrete. Kako se Afrikanci sve više razmnožavaju i postaju nasilniji, obični Šveđani počinju vidjeti laži rasnog miješanja u masovnim medijima. Zanimljivo je da većinu masovnih medija na sjeveru drži židovska obitelj Bonnier. Stoga nije iznenađujuće da promoviraju liberalnu imigracijsku politiku onako kao žele.

I u Finsku i u Švedsku imigranti su donijeli sa sobom nasumično nasilje i brutalne seksualne zločine. Masovna silovanja nisu postojala na sjeveru prije dolaska Afrikanaca i ljudi s Bliskog istoka. Još jedan razlog zašto sve više i više običnih ljudi postaje razočarano imigracijom je ekonomija. Crnci dobivaju veće količine novca od vlasti ali ih ne zanima rad. Naravno, nas u Pokretu otpora ne zanima žele li crnci raditi ili ne; oni su rasni stranci i moraju biti deportirani već samo zbog toga.

- Često radite javne prosvjede, lijepite naljepnice i plakate. Jesu li finski zakoni „tolerantni“ prema slobodi govora o rasnim problemima?

Da, naši aktivisti vrše lokalnu distribuciju propagande svaki tjedan. Pored toga, mjesečno organiziramo veće prosvjede, aktivnosti i javne akcije. Naši aktivisti također vole putovati u druge zemlje i davati podršku bjelačkim pokretima. Smatramo da naša poruka mora biti uvijek viđena na ulici kako obični Finci ne bi zaboravili rasnu realnost koju masovni mediji pokušavaju ušutkati.

U Finskoj vrlo lako možete dobiti kaznu za „poticanje rasne mržnje.“ Zbog toga smo vrlo oprezni s našim riječima. Govorimo vrlo radikalno i otvoreno o problemima kao što su rasa, cionizam pa čak i nasilje. Međutim, to radimo na takav način da se ne inkriminiramo. Siguran sam da će u budućnosti finski zakoni postati mnogo više netolerantni prema NS govoru, no zasad nismo još bili kažnjavani zbog naših tekstova ili propagande. Nije toliko bitno o čemu pričate, već više način na koji to govorite.

- Neke vaše akcije završavaju nasiljem. Postojali su neki izvještaji o ubodima nožem (u kontroliranim medijima). Možete li nam reći više o tome kako započinju takvi sukobi?

Bili smo upleteni u neke tučnjave koje su započeli politički protivnici (većinom crveni). Naša politika je da se odnosimo prema ljudima na miran način, ako je moguće. Međutim, postoje ljudi koji bi željeli srušiti naš Pokret kroz nasilje. Ne prihvaćamo agresivne ili nepoštene geste naših političkih neprijatelja. Kao što ste spomenuli, bila je jedna velika tučnjava i ubadanje nožem u siječnju 2013., kada je velika skupina crvenih pokušala napasti naše aktiviste. Prema policiji, glavni osumnjičenik je još uvijek u bijegu. Kao nacional-socijalisti, moramo stati na crtu i nikada se ne predati kada smo napadnuti. U Švedskoj i Norveškoj situacija je prilično slična. Zbog odlučnog djelovanja u takvim situacijama, u mogućnosti smo prenijeti našu otvorenu poruku na ulicama, bez da nas opozicija prekida.

- Podupiru li vaši članovi neku političku stranku u Finskoj?

Ne, u Finskoj ne postoji stranka vrijedna podrške. Inozemni masovni mediji nazivaju takozvanu stranku Pravi Finci „nacionalističkom,“ što je velika laž. Stranka Pravi Finci podupire globalni bankarski sustav i zločinačku državu zvanu

„Izrael.“ U svojim redovima imaju homoseksualce i imigrante raznih rasnih porijekla i otvoreni su „anti-rasisti.“ Stranka je oruđe za kanaliziranje anti-imigracijskih osjećaja običnih ljudi na „siguran“ način, gledano sa stajališta političke elite. Cijeli politički sustav je korumpiran. Upravo danas smo shvatili da je najveći financijer našeg trenutnog premijera cionistički Židov imenom Chaim Zabludowicz! Mi ohrabrujemo finski narod da djeluje na ulicama upravo sad, umjesto da se oslanja na korumpirane političare. Glasački listići mogu ili ne moraju biti dio političke borbe u nekm trenutku, ali trenutno je puno važnije djelovati na ulicama.

- Kakvi su vaši odnosi sa Šveđanima? Znamo da je u prošlosti Finska dugo vila pod vlašću Švedske. Postoje li neke tenzije na nacionalnoj osnovi?

Odnos između NS Šveđana i Finaca je vrlo dobar. Dijelimo zajednički cilj, zajedničke vrijednosti i zajedničko rasno naslijeđe. Povijesni sukobi nisu naša briga. Nacional-socijalizam označava bjelačku suradnju s ciljem osiguravanja naše zajedničke rasne budućnosti. Ako postoje neke tenzije u nacionalnom pokretu izvan NRM-a, one su vrlo marginalne. Obično se one manifestiraju u pijanim internetskim porukama anti-socijalnih bijednika. Svaki razumni pojedinac shvaća da današnji nacionalistički Šveđani nisu odgovorni za politiku prošlih stoljeća.

- Isto pitanje za Ruse.

To je mnogo kompliciranija stvar. Mnogi Finci još uvijek poistovjećuju Ruse s komunistima i Sovjetskim savezom. Mnogi čak ni ne znaju da je komunistička revolucija u Rusiji bila vođena od strane Židova, a ne Rusa. Trenutni razvoj u Ukrajini je zabrinuo mnoge Fince, a cionistički političari žele narušiti trenutnu klimu i uvesti Finsku u NATO. Mnogi od nas su u kontaktu s dobrim ruskim nacionalistima koji se odupiru imperijalizmu i odali su veliku čast Fincima. Međutim, problem ruskog nacionalizma nije tako jednostavan. Iako razumijemo mnoge brige Finaca u pogledu Rusije, mi se prije svega protivimo Europskoj uniji, SAD-u, NATO-u i svim ostalim zapadnim silama koje su istinski izvor trenutne liberalne truleži.

- Na svojoj web-stranici dali ste otvorenu podršku Zlatnoj zori. Imate li kakve odnose s drugim organizacijama ili strankama izvan Finske?

Bili smo u kontaktu s mnogim organizacijama i pojedincima diljem svijeta. Međutim, konkretna

suradnja je učinjena unutar okvira NRM-a. Uspjeh grčke Zlatne zore je dakako inspirirao nacionaliste na sjeveru i također uvjerio mnoge ljude da Europa još uvijek nije izgubila svu svoju nadu.

- Sudjelujete li u nekim prosvjedima u drugim zemljama? Poljska i Rusija su relativno blizu.

Kao organizacija smo sudjelovali na demonstracijama u Švedskoj i Njemačkoj. Pojedinačno su naši aktivisti također odlazili na mnoge druge demonstracije u različitim dijelovima Europe. S velikim zanimanjem pratili smo razvoj događanja u Poljskoj i Rusiji, ali nismo aktivno sudjelovali u tim zemljama kao organizacija.

- Da li je bilo smrtnih slučajeva među vašim članovima uslijed napada ljevičarskog smeća? Nije bilo političkih žrtava u Finskoj od Drugog svjetskog rata, koliko mi je poznato.

- Na vašoj web-stranici postoji mnogo profesionalnog propagandnog materijala (naljepnice, brošure, video materijali). Radite li samostalno ili koristite pomoć od stručnjaka izvan svog Pokreta?

Zahvaljujem na pohvalama! Većina naše propaganda osmišljena je u Finskoj od strane naših aktivista, no ponekad članovi NRM-a dijele svoje propagandne dizajne. Smatramo da je važno da je Pokret čim više samostalan i sposoban proizvesti propagandni materijal koji precizno udovoljava lokalnim potrebama i situaciji.

- Finske zračne snage imaju službenu zastavu sa svastikom. Možete li nam reći nešto više o tome. Gotovo je nevjerojatno vidjeti taj simbol u Europi u službenoj upotrebi. Da li je bilo problema?

Svastika je tradicionalni simbol u finskoj kulturi. Nakon Drugog svjetskog rata Saveznička komisija odredila je da se mnoge svastike moraju ukloniti iz očitih razloga. No, kao što ste rekli, svastika se još uvijek koristi kao simbol Zračnih snaga. Pretpostavljam da Zračne snage mogu biti sretne da nemamo poludjeli židovski lobi u Finskoj kao recimo u Njemačkoj (smijeh)!

- Postoje li neke druge aktivnosti među članovima, osim prosvjeda i širenja propaganda. Sportovi, druženja, prijateljstva…?

Da, posebno sportovi, predavanja i društveni događaji su važni načini za jačanje duha skupine i za razvoj naših aktivista kao boraca otpora. Naši aktivisti su također vrlo aktivni u penjanju i preživljavanju u divljini. Namjeravamo izgraditi organizaciju koja pokriva cijeli spektar života, od političkog aktivizma do sporta, obitelji, kulture i naravno otpora. Dobra društvena klima je nužna ako želimo preživjeti kao organizacija u turbulentnim vremenima predstojeće revolucionarne borbe.

- Vaš sunarodnjak Kai Murros napisao je u svojoj kratkoj knjizi da revolucionari moraju slušati i pomoći običnim ljudima. Slijedite li te riječi, pomažete li običnim ljudima na bilo koji način?

Ta rečenica je potpuno istinita i jasno se može vidjeti u uspješnom radu koji Zlatna zora provodi u Grčkoj. Koliko god radikalan, otpor će uvijek graditi svoju podršku i preživljavanje na popularnosti i prihvaćanju običnih ljudi. Ne može postojati revolucija bez jakih djela socijalne pravde. Postojale su neke lokalne akcije takvog tipa u Finskoj, no o njima ćemo više javno govoriti u budućnosti.

- Jesu li obični ljudi u Finskoj svjesni rasnih problema s imigrantima? Kakvo je općenito mišljenje o otvorenim granicama?

Na ovo pitanje sam djelomično odgovorio na početku ovog intervjua. Većina običnih ljudi shvaća da će ne-bjelačka imigracija uzrokovati jedino kriminal i siromaštvo. Politički establišment, masovni mediji, policija i školski sustav rade sve što mogu da suzbiju takve

stavove i da učine da se ljudi srame svog „rasizma.“ Većina stanovništva želi manje imigracije, ali samo neki su spremni prosvjedovati javno oko toga. Sitničavi strah je najveći neprijatelj bijele rase.

- Znamo da su žene vrlo važan dio u svim aspektima društva. Imate li također i žena među članovima?

Imamo ženskih članice i smatramo da je ekstremno važno poticati ženske uloge u Nacional-socijalističkom miljeu u budućnosti. Nacional-socijalizam nije „muški klub“ već pokret za ujedinjenje svih zdravih bijelih ljudi.

- Nikko Puhaka jedan je od najpoznatijih bijelih nacionalista u profesionalnim MMA borbama. Imate li neke članove koji su također aktivni u MMA sportovima?

Naši aktivisti redovito treniraju samoobranu. U Finskoj je trend sličan kao i u ostalim europskim državama: dobro poznati radikalni nacionalisti su izbačeni s tečajeva MMA zbog svojih političkih stavova. Zbog toga smo osnovali male sportske zajednice gdje nacionalisti jedni druge uče tim vještinama. Zaista je odvratno da mainstream MMA instruktori zapravo brane samosvjesnoj bijeloj mladeži pravo da se učinkovito brane. To je čin rasne izdaje, zaista.

- Imaju li vaši članovi vjerske stavove? Da li je to važno kada se netko želi pridružiti?

Kao organizacija nemamo posebnu religijsku pripadnost. Svi časni nacional-socijalisti su dobrodošli u naše redove neovisno o njihovoj religiji, sve dok su spremni boriti se za opstanak bijele rase. Religija može biti dobar motivator za borbu i žrtvovanje za viši cilj, jer mnogi bijeli mučenici su imali čvrstu vjeru.

- Da li ste upoznati s aktivnostima Kreativističkog pokreta i radovima Ben Klassena? Znate li za zatvorsku kaznu Matt Halea od 40 godina u najstrože čuvanom zatvoru?

Mnogi finski nacional-socijalisti su dobro načitani i znaju za radove i Ben Klassena i Matt Halea. Obojica su inspirirali ljude da zauzmu radikalni stav za preživljavanje bijele rase. Haleova kazna samo pokazuje koliko se establišment boji snažne bijele militantnosti.

- Hvala na trudu. Sve najbolje u budućim akcijama!

Hvala za intervju i pozdrav svim bijelim borcima u Hrvatskoj!

BIJELI

BEZ KRIVNJE. BEZ ISPRIKE.

Creativity

Mobilize Nature's Finest

OČUVAJMO NAŠE NASLIJEĐE!

KREATIVISTI.ORG

KREATIVISTIČKI POKRET HRVATSKA